

5. *Hic manu aquam dividat et deinde de ea effundat extra marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, prosequens.*

Et in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit: qui te in deserto amaram, per lignum dulcem fecit atque potabilem: qui te de petra produxit ut populum, quem ex Ægypto liberaverat, siti fatigatum recrearet. Exorcizo te per Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui te in Cana Galileæ signo admirabili sua potentia convertit in vinum: qui super te pedibus ambulavit, et a Joanne in Jordane in te baptizatus est: qui te una cum Sanguine de latere suo produxit, et discipulis suis jussit, ut credentes baptizarent in te, dicens: Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti; ut efficiaris aqua sancta, aqua benedicta. aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccata. Tibi igitur præcipio, omnis spiritus immunde, omne phantasma, omne mendacium, eradicare, et effugare ab hac creatura aquæ, ut qui in ipsa baptizandi erunt, fiat eis fons aquæ salientis in vitam æternam, regenerans eos Deo Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, in nomine ejusdem Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. ¶ Amen.

OREMUS

Domine sanctæ, Pater omnipotens, æterne Deus, aquarum spiritualium sanctificator, te suppliciter deprecamur: ut ad hoc ministerium humilitatis nostræ respicere digneris et super has aquas abluidis et purificandis hominibus præparatas. Angelum sanctitatis emittas, quo peccatis vitæ prioris abluit, reatuque deterso, purum Sancto Spiritui habitaculum regenerati effici mereantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum

vivit, et regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

6. *Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes, secundum hanc figuram (Ψ); deinde imponit incensum in thuribulo, et Fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum Crucis, clara voce dicit:*

Sanctificetur, et fœcundetur Fons iste Oleo salutis renascentibus ex eo in vitam æternam, in nomine Patris ☧, et Filii ☧, et Spiritus ☧ Sancti, ¶ Amen.

7. *Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:*

Infusio Chrismatis Domini Jesu Christi, et Spiritus Sancti Paracliti, fiat in nomine sanctæ Trinitatis. ¶ Amen.

8. *Postea accipit ambas ampullas dicti Olei Sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum Crucis infundendo, dicit:*

Commixtio Chrismatis sanctificationis, et Olei unctionis, et aquæ Baptismatis pariter fiat in nomine Patris ☧, et Filii ☧, et Spiritus ☧ Sancti. ¶ Amen.

9. *Tum, depositis ampullis, dextera manu Oleum Sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua, et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluit, et ablutio effundatur in Sacrarium.*

TITULUS III

CAPUT PRIMUM

De Sacramento Poenitentiae.

32. 1. Sanctum Poenitentiae Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo dili-

gentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte, digneque tractandum, ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma et minister; illus quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudencia, cum sigillo secretæ confessionis sub exerto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis, ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

2. In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

3. Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animalium morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis Auctoribus, præsertim e Catechismo romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

4. Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

5. Deinde hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ

33. 6. Sacerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptus, facileque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

7. In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili; quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

8. Habeat in Ecclesia sedem confessionalem (1), in qua sacras Confessiones excipiat: quæ sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, cruce perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

9. Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo (2).

10. Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur ut quæ decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

11. Mox Confessarius inquirat de illius statu (nisi alter notus fuerit) et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit: num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discesserit.

12. Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu

(1) Confessionale, dice San Carlos Borromeo, *Instruc. Fabr.* lib. 1, cap. 22, sit a parte anteriori apertum omnino, neque ullo modo occludatur.—Cum locus debeat esse conspicuus, dice también De Herd, tom. 3, n. 170, sequitur non laudabilem esse, quod velum appendatur ab anteriori parte confessionalis, ita ut Confessarius conspicui nequeat.

(2) Utrum consuetudo ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ absque Stola, etiam in Ecclesia et Sede Confessionali, servari possit? R. Conveniens est, ut in Ecclesia adhibeatur Stola juxta S. R. C. Decreta. S. R. C. 31 Aug. 1867. Am- bianen. 3.

reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvare, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiori.

13. Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

14. Tum pœnitens Confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat; scilicet *Confiteor, etc.*, vel saltem utatur his verbis: *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, Pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit. Sacerdote: qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, Confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere; proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorumdam verecundia, quæ præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

15. Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

16. Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juvenes utriusque sexus, vel alios, de eo quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

17. Demum, audita Confessione, perpendes peccatorum, quæ ille admissit, magnitudinem, ac multitudinem pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, oportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet remediaque peccatorum tradet.

18. Postremo salutarem et convenientem satisfactionem quantum spiritus et prudentia suggeserint, injungat, habita ratione status, conditionis,

sexus et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteriorum peccatorum castigationem.

19. Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sœpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus confiteantur, et si expediatur, communicent.

20. Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant, vel accipient.

21. Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponat.

22. Videat autem diligenter Sacerdos quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficij sunt incapaces; quales sunt qui nulla dant signa doloris; qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant: neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

23. Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris, quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio), sed prius, si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se

sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet praestiturus.

24. Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiat, nutibus et signis conetur, quod ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere: quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

25. Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposta, et acceptata, absolvantur, prout opus fuerit.

CAPUT II

ABSOLUTIONIS FORMA

34. 1. *Cum igitur pœnitentem absolvere voluerit injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pœnitentia, primo dicit:*

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. Amen.

2. *Deinde dextera versus pœnitentem elevata* (1), *dicit: Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens, et misericors Dominus. Amen.*

Dominus noster Jesus Christus te absolvat: et ego auctoritate ipsius te abservo ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, et interdicti, in quantum possum, et tu indiges. Deinde ego te abservo a peccatis tuis, in nomine Patris , et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

(1) *Elevatio dexteræ est actus quo Sacerdos suam jurisdictionem demonstrat.—Hæc elevatio manus durare debet usque ad signationem pœnitentis, cum dicit In nomine Patris, etc.* De Herdt, tom. 3, num. 170.

3. *Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, suspensionis.*

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita beatæ Mariæ Virginis, et omnium Sanctorum, quidquid boni feceris, et mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ, et præmium vitæ æternæ. Amen.

4. *In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest Misereatur, etc., et satis erit dicere: Dominus noster Jesus Christus, etc., ut supra usque ad illud: Passio Domini nostri, etc.* (1).

5. *Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit:*

Ego te abservo ab omnibus censuris, et peccatis, in nomine Patris , et Filii, et Spiritus Sancti. Amen (2).

TITULUS IV

CAPUT PRIMUM

De Sanctissimo Eucharistiae Sacramento

35. 1. Omnibus quidem Ecclesiæ catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna ac diligens cura adhibenda est: sed præcipue in administrando, ac suscipiendo Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo continetur præcipuum et maximum Dei donum, et ip-

(1) *Exclusive*, según el decreto de la S. C. de R. de 28 Februarii 1847, Viglevanen., 2.

(2) *Si pœnitens non absolvatur, dice muy oportunamente De Herdt con Catalani y Baruffaldo, Confessarius voce mediocri seu aliquantulum secreta lente dicere potest Misereatur, etc. et deinde elevata manu Indulgentiam illum in fine signando, sine qua elevatione et benedictione nullus pœnitens quantumvis indispositus dimitti potest.*